

ÎNCHEIERE

22 aprilie 2015

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, Judecător – Svetlana Filincova

Judecătorii – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Sava Lupan,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Birlic-95” împotriva lui Sava Lupan privind încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Sava Lupan,

a constatat:

La 14 septembrie 2011 societatea cu răspundere limitată „Birlic-95” (în continuare SRL „Birlic-95”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sava Lupan, solicitînd încasarea sumei de 42 880 (patruzeci și două mii opt sute optzeci) lei cu titlu de prejudiciu material.

În motivarea cererii a indicat că la 14 decembrie 2010 Sava Lupan a fost angajat în funcția de șofer auto internațional în cadrul SRL „Birlic-95”, în baza ordinului nr.18.

Ulterior, la 10 ianuarie 2011 a fost încheiat contractul individual de muncă nr.2/1 pe o perioadă determinată de un an de zile în calitate de șofer al automobilului de model „Mercedes Actros 1843” cu n/î TR AH 563, iar la 01 aprilie 2011 între SRL „Birlic-95” și Sava Lupan a fost încheiat contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină.

La 27 iunie 2011, prin ordinul nr.14 al SRL „Birlic-95” a fost formată o comisie internă pentru a cerceta consumul de combustibil în rezultatul îndeplinirii

atribuțiilor de serviciu a șoferului Sava Lupan, pentru perioada 16.02.2011-30.06.2011 cu automobilul de model „Mercedes Actros 1843” n/î TR AH 563. S-a constatat că la cursa Taraclia-Tîrgu Mureș-Chișinău s-au consumat în exces 153 litri de motorină, la cursa Chișinău-Almatî-Chișinău (08.03.11-13.04.11) s-au consumat în exces 665 litri, la cursa Chișinău-Plovdiv-Burgas-Chișinău-Odessa-Chișinău s-au consumat în exces 478 litri, la cursa Chișinău-Sofia-Taraclia s-au consumat în exces 206 litri, la cursa Taraclia-Chișinău, Almatî-Chișinău s-au consumat în exces 1231 litri, în total 2 733 litri, fiindu-i cauzat în prejudiciu SRL „Birlic-95” în mărime de (patruzeci și două mii opt sute optzeci) lei.

În adresa lui Sava Lupan a fost expediată somația privind repararea benevolă a prejudiciului cauzat, însă aceasta a rămas fără răspuns din partea lui.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Centru municipiul Chișinău din 05 februarie 2013 a fost admisă integral acțiunea SRL „Birlic-95” împotriva lui Sava Lupan și a fost încasată din contul lui Sava Lupa în beneficiul SRL „Birlic-95” suma de 42 880 (patruzeci și două mii opt sute optzeci) lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 1283,14 (una mie două sute optzeci și trei) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014 a fost admis apelul declarat de Sava Lupan. A fost modificată hotărîrea Judecătoriei sectorului Centru municipiul Chișinău din 05 februarie 2013, s-a redus suma încasată de la Sava Lupan în beneficiul SRL „Birlic-95” întru compensarea prejudiciului material de la 42 880 (patruzeci și două mii opt sute optzeci) lei pînă la 22 303 (douăzeci și două mii trei sute trei) lei, întru compensarea cheltuielilor legate de achitarea taxei de stat de la 1283,14 (una mie două sute optzeci și trei) lei pînă la 669 (șase sute șazeci și nouă) lei, iar în total a fost încasat de la Sava Lupan în beneficiul SRL „Birlic-95” – 22 972 (douăzeci și două mii nouă sute șaptezeci și doi) lei.

La 30 ianuarie 2015 Sava Lupan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Birlic-95” împotriva lui Sava Lupan privind încasarea prejudiciului material.

În motivarea cererii recurentul a indicat că atît instanța de fond, cît și instanța de apel au examinat în mod subiectiv și superficial litigiul dat, aplicând și interpretând în mod eronat Legea.

Consideră recurentul că prevederile art.338 alin.(1) lit.b) al Codului Muncii – „Cazurile de răspundere materială deplină a salariatului”, nu sunt aplicabile speței, iar instanțele de judecată nu au stabilit în mod incontestabil vinovăția lui Sava Lupan la cauzarea prejudiciului.

A mai indicat recurentul că vinovăția salariatului nu poate fi probată nici prin raportul de expertiză, care a stabilit doar volumul supraconsumului, fără a stabili persoanele vinovate.

La fel, a indicat că la materialele dosarului lipsesc probe care ar confirma în mod incontestabil vinovăția lui Sava Lupan la cauzarea prejudiciului – supraconsumului de combustibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Sava Lupan ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Colegiul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Simplul fapt al dezacordului recurentului cu modul de apreciere a circumstanțelor de fapt de către instanța de apel nu poate servi drept temei al admisibilității recursului, în condițiile în care rolul instanței de recurs este limitat doar la asigurarea controlului legalității deciziei contestate și nu al temeiniciei de fapt.

În speță, recurentul a evitat delimitarea acelor omisiuni sau încălcări ale instanței de apel care ar dicta necesitatea recunoașterii admisibilității recursului și s-a limitat doar la expunerea circumstanțelor de fapt pricinii, percepute din propriul punct de vedere, fapt ce denotă caracterul declarativ al criticilor formulate de recurent în vederea admiterii recursului.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin.
(1) Cod Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Sava Lupan.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecător –

Svetlana Filincova,

Judecătorii –

Dumitru Mardari,

Maria Ghervas